

good eats guide

ภูเก็ต

สัมผัสหาดทรายขาว ท้องทะเลใส
สละบุปผยกรรรมชีโนโปรตุกีส
อาหารจีนฮกเกี้ยน อาหารทะเลรสเลิศ

คู่มือกินอร่อย
ภูเก็ต

บรรณาธิการชุดหนังสือ นิดดา หงษ์วิวัฒน์
บรรณาธิการที่ปรึกษา ออบเชย อิ่มสบาย, เยาวภา ขวัญคุณภู
บรรณาธิการเล่ม สิริรักษ์ บางสุด
กองนักพิมพ์ ภณทิรา รัตนดิลก ณ ภูเก็ต

ISBN 978-616-7016-40-5

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2553

จำนวนพิมพ์ 3,000 เล่ม

ราคา 180 บาท

สงวนลิขสิทธิ์เรื่องและภาพโดย © บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด

320 ซอยลาดพร้าว 94 (ทาวน์อิน ทาวน์) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

www.sangdad.com

บรรณาธิการสำนักพิมพ์ น่าน หงษ์วิวัฒน์

บรรณาธิการศิลป์ สามารถ สุดโต **ศิลปกรรม** พิณศักดิ์ แก้วใหญ่

ภาพ แสงแดดสตูดิโอ

ช่างภาพ พิณศักดิ์ แก้วใหญ่, สุจินต์ บัวเพ็ญ, สมฤดี พันธสวัสดิ์

ฝ่ายเตรียมภาพ ทองพูน มาลาศรี, อรุณลักษณ์ เมื่อนพินิจ

พิสูจน์อักษร วลัยยา ทับทิมศรี

จัดทำจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด

320 ซอยลาดพร้าว 94 (ทาวน์อิน ทาวน์) แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทร. 0-2934-4414 ต่อ 102-110 แฟกซ์ 0-2538-1499, 0-2934-4415

e-mail : marketing@sangdad.com

ฝ่ายบรรณาธิการสำนักพิมพ์

โทร. 0-2934-4414 ต่อ 404-405 แฟกซ์ 0-2538-7576

e-mail : krua@sangdad.com

คุยกันก่อนไปกินอร่อย

หากให้นึกถึงเมืองที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย อันเกิดจากการผสมผสานระหว่างชนพื้นเมือง ชาวจีนฮกเกี้ยน และกลืนอายุตามแบบตะวันตก เกาะเล็กๆ ที่ชื่อ “ภูเก็ต” น่าจะเป็นเมืองที่ถ่ายทอดเอกลักษณ์ซึ่งเกิดจากการผสมผสานวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้เข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดี นอกจากความโดดเด่นในด้านวัฒนธรรม เมืองแห่งนี้ยังมีความสวยงามของท้องทะเล มีธรรมชาติจากภูเขา น้ำตก ตึกรามบ้านเรือนที่งดงาม และวิถีชีวิตชาวเมืองซึ่งเปี่ยมด้วยชีวิตชีวา

วิถีการกินของชาวภูเก็ตยังมีแบบฉบับเฉพาะตัว อันถือเป็นเสน่ห์ดึงดูดให้เหล่าผู้ไปเยือนหลงใหลไม่เพียงอาหารทะเลสดใหม่ แต่ที่นี่ยังพร้อมด้วยอาหารพื้นเมืองแสนโอชะรส ทั้งอาหารหวานและคาวที่หมูนเวียนสับเปลี่ยนมาให้ลิ้มรสกันตั้งแต่เช้าจรดค่ำ วิถีการกินของชาวภูเก็ตแต่ละวัน จึงแทบไม่เคยเสียบเหงา และพร้อมเปิดรับให้เหล่าคนแปลกหน้าได้เข้าไปทำความรู้จัก กระทั่งหลายคนติดใจต้องกลับไปเยือนเกาะเล็กๆ แห่งนี้กันครั้งแล้วครั้งเล่า

สารบัญ

ภูเก็ต	8	ไอซารส	72
จากจังซีลอนถึงเกาะภูเก็ต	11	ไอ้เอ๋วโกโรจน์	73
วิถีครัวภูเก็ต	19	จิ้งวด	74
ชมตึกเก่าในเมือง		เปาะเปี๊ยะสดฮกเกี้ยน	75
ชวนกินอาหารจีนฮกเกี้ยน	26	ขนมจีนป้ามัย	76
ที่เที่ยว	40	หมีแป๊ะเถว	77
จานเด่น	47	หมี่โกล้าน ลูกเทียนเจ้าเก่า	78
ร้านแนะนำในเมือง		ขนมจีนแม่ตึง	79
คุณจี๊ด	60	โลบะบางเหนียว	80
โกปี๋เดอภูเก็ต	61	ขวัญขนมจีน	81
จิรายุวัฒน์	62	ทุ่งคา-กาแฟ	82
เอ็น.ซี.เบเกอร์แอนด์ฟู้ด	63	ริมทาง	83
ก้วยเตี่ยวเบรคแตก	64	สามก่องน้ำเต้าหู้	84
อรุณโกชนา	65	ข้าวหมกไก่อิสลามสามก่อง	85
โรตีสีแต่น้ำ	66	หมี่สะบ่า คุณยายเจียร	86
ระย้า	67	ครัวสะบ่า	87
เย็นตาโฟถนนตึก	68	ไก่ดำข้าวมันไก่	88
ขนมอาโปง แม่สุณี	69	จวนเฮียง	89
ไอ้เอ๋วแป๊ะหลี่เจ้าเก่า	70	ผัดหมี่ฮกเกี้ยน ต้นโพธิ์	90
หมี่หุ่นะกูด อาหารฮกเกี้ยน	71	หมี่สมจิตต์	91

คู่ขวัญ	92	ร้านแนะนำในเมือง-แหลมหิน	
ข้าวแกงกะหรี่ผ่านไหนดำ		ครัวไพลิน 2	138
(สูตรโบราณ)	93	ปลาหมอสี่	139
หมี่อ่าวเก	94	ทะเลทองซีฟู้ด	140
บุญรัตน์	95	แพครัววิทย์	141
ก๋วยเตี๋ยวเปิดตุนโกไข่	96	ปากน้ำซีฟู้ด	142
เยาว์เย็นตาโฟ	97	ร้านแนะนำ-อ่าวป่าหลาย-	
จรรยา	98	อ่าวฉลอง-หาดราไวย์	
โรตีสีฟ้า	99	นาคาปลาเผา	146
ข้าวยาพาโหม	100	หมอมุดง	147
ร่วมใจอาหารเจ	101	โพงพางซีฟู้ด	148
หมุกรอบภูเก็ท (จีฮอง)	102	ป่าหลายซีฟู้ด	149
ขนมจีนพี่ป้อม	103	กันเองแอทเพียร์	150
บ๊ะจ่าง (จีลิว)	104	ศาลาลอย	151
ข้าวแกงโกฮวด	105	เดือนสุขซีฟู้ด	152
เที่ยวทั่วเกาะ		แม่คลองซีฟู้ด	153
อร่อยกับอาหารทะเลสดๆ	109	บ้านหาดราไวย์	154
ที่เที่ยว	120	ชื่อของฝากกลับบ้าน	156
งานเด่น	130		

ภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน” สมญานามของเกาะภูเก็ต เกาะเล็กๆที่ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ภูเก็ตถือเป็นเมืองที่มั่งคั่งด้วยความงามทางธรรมชาติ มีหาดทรายขาวละเอียด น้ำทะเลใสสะอาด มีภูเขา น้ำตก ซึ่งยังคงความบริสุทธิ์ นอกจากนี้ภูเก็ตยังรุ่มรวยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งชนพื้นเมือง ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวมุสลิม และชาวตะวันตกที่เดินทางเข้ามาค้าขาย พำนักอาศัยและได้ทิ้งมรดกตกทอดทางวัฒนธรรม ตั้งแต่บ้านเรือน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณี และวิถีการกินที่สามารถพบเห็นได้จนถึงทุกวันนี้ ด้วยความหลากหลายเช่นนี้เอง

ภูเก็ตจึงเป็นเมืองที่เปี่ยมไปด้วยสีสัน มากด้วยควมมีชีวิตชีวา กระทั่งกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่โด่งดัง ในช่วงปลายปี พ.ศ.2532 ภูเก็ตถูกยกย่องให้เป็นเมืองคู่แฝดกับเมืองนิตซ์ ประเทศฝรั่งเศส เมืองตากอากาศชั้นนำที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก จากเกาะเล็กๆที่มีเพียงชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ เกาะเล็กๆที่เป็นสถานที่แวะพักของเหล่านักเดินเรือ เกาะเล็กๆที่เคยมีแร่ดีบุกอันล้ำค่า และนำพาเอาความร่ำรวยมั่งคั่งมาให้กับชาวเมือง ได้แปรเปลี่ยนสถานะกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวอันเลื่องชื่อ และเป็นอีกจุดหมายหนึ่งของเหล่านักเดินทาง

ภาพถ่ายทางอากาศตัวเมืองกรุงเทพ พ.ศ. 2495

จากจิงซีลอนถึงเกาะภูเก็ต

ในยุคของการขยายการค้าและการล่าอาณานิคม ชื่อของ “จิงซีลอน” (Jung Ceylon) เป็นที่รู้จักของเหล่านักเดินเรือ เพราะถือเป็นเส้นทางการเดินเรือผ่านระหว่างจีนและอินเดีย ตามบันทึกการเดินทางเรือของคลอติอุส บโตเลมี ได้กล่าวถึงแหลมจิงซีลอนว่าอยู่ระหว่างละติจูดที่ 6 และ 8 องศาเหนือ ซึ่งก็คืออาณาบริเวณที่เป็นเกาะภูเก็ตในปัจจุบัน ชาวพื้นเมืองเรียกขานดินแดนแห่งนี้ว่า “เมืองตะกั่วถลางค์” โดยเรียกตามอาชีพของชาวเมืองที่ยึดการหาแร่ดีบุกเป็นอาชีพหลัก เพราะแต่เดิมชาวท้องถิ่นเรียกดีบุกว่า “ตะกั่วดำ” ดีบุกนับเป็นสินค้าซึ่งเป็นที่ต้องการมากในยุคนั้น โดยจะนำไปผสมกับทองแดงทำเป็นสำริด ใช้ทำเครื่องประดับ เครื่องใช้ไม้สอย ตลอดจนรูปเคารพต่างๆ ภายหลังจึงตัด “ค์” ออก เหลือเพียงคำว่า “เมืองถลาง” ซึ่งถือเป็นชุมชนเดิมก่อนหน้าที่จะมีเมืองภูเก็ต ส่วนคำเรียกว่า “ภูเก็ต” มีขึ้นภายหลังจากการที่ชาวดัตช์ อังกฤษ และฝรั่งเศส เข้ามา ก่อนหน้านั้นสะกดว่า “ภูเก็ต” ภายหลังได้เปลี่ยนเป็น “ภูเก็ต” เมื่อปี พ.ศ.2452 ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในสมัยที่ยังดำรงพระยศเป็นพระบรมโอรสาธิราชในรัชกาลที่ 5

ถนนถลาง พ.ศ.2471

ถนนถลาง พ.ศ.2553

การทำเมืองแรตูปกในอดีต

พระยารัษฎานุประดิษฐ์ฯ

ตึกรามบ้านเรือนบนเกาะภูเก็ต

ผืนดินบริเวณเกาะภูเก็ตในอดีตนี้ มีนักภูมิศาสตร์สันนิษฐานว่า เคยเป็นแหลมยื่นออกมาจากจังหวัดพังงา ต่อมาถูกกัดเซาะและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ จึงทำให้แผ่นดินแยกออกมาเป็นเกาะภูเก็ตดังที่เห็นในปัจจุบัน ในสมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ได้มีซินแสท่านหนึ่งดูลักษณะของเกาะภูเก็ตและกล่าวว่า “เกาะภูเก็ตมีลักษณะคล้ายกับมังกรที่โผล่ขึ้นมาจากมหาสมุทรอินเดีย” โดยมีหัวมังกรหันไปทางทิศใต้ ซึ่งก็คือบริเวณแหลมพรหมเทพ หน้าท่าอยู่บริเวณทิศตะวันออก สันหลังมังกรอยู่ทางทิศตะวันตก ปลายหางถึงโคนหางอยู่บริเวณท่าฉัตรไชย อ่าวโตะซูน อ่าวมะพร้าว ส่วนหัวใจของมังกรอยู่ในตัวเมืองภูเก็ต

พญามังกร (ซ้ายเหลืองอ่อน) ในสวนสาธารณะ แหลมพรหมเทพ
เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มหาราชินี

หากย้อนไปในอดีต บนเกาะจังซีลอนหรือเกาะภูเก็ตในปัจจุบันมี
นักเดินเรือจากหลายชาติ เช่น เปอร์เซีย อาหรับ อินเดีย เดินทางเข้ามาทำการ
ค้าขาย ด้วยทำเลที่ตั้งของเกาะมีสันเขาใช้สำหรับกำบังลมมรสุม เหมาะสำหรับ
พักจอดเรือสำเภา ส่งผลให้จังซีลอนเป็นอีกหนึ่งเมืองท่าที่สำคัญ นอกจากนี้
สถานะเป็นเมืองท่าแล้ว ที่นี่ยังเป็นแหล่งแร่ดีบุก อุตสาหกรรมเหมืองแร่เริ่ม
เป็นล่ำเป็นสันในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยมีชาวโปรตุเกสเป็นชาติแรกที่เข้ามา
ดำเนินการผูกขาดการค้าขาย ต่อมาก็มีชาวฮอลันดาเข้ามาติดต่อค้าขายและ
ทำสัญญาผูกขาดการค้าขายแร่ดีบุก โดยการดำเนินงานของบริษัทอินเดีย
ตะวันออก กิจการการค้าแร่ดีบุกเฟื่องฟูขึ้นเรื่อยมา กระทั่งถึงสมัยพระเพทราชา
ได้มีการปิดประเทศ ส่งผลให้ชาติตะวันตกทั้งฮอลันดาและฝรั่งเศสที่กำลัง
เข้ามามีบทบาทต่างถอยกลับไป ทว่า เกาะกลางก็เริ่มมีบทบาทอีกครั้งสมัย
กรุงรัตนโกสินทร์ ในช่วงต้นรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ 1) โดยมีประเทศอังกฤษซึ่งเข้ามามีบทบาทสำคัญ
ในการดำเนินการในกิจการเหมืองแร่แทน

เหตุการณ์หนึ่งที่น่าจดจำในหน้าประวัติศาสตร์ของเกาะกลางคือ เมื่อพม่ายกทัพมาตี หรือที่รู้จักกันใน “สงครามเก้าทัพ” ในขณะนั้นเกาะกลางเองมีความรุ่มรวยอยู่แล้ว เพราะเจ้าผู้ครองเมืองคือ พระยาพิมล ได้ถึงแก่อนิจกรรมทางกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แต่งตั้งเจ้าเมืองคนใหม่เพื่อเข้ามาทำการปกครอง จะเหลือก็แต่เพียงคุณหญิงจัน ภริยาของเจ้าเมือง ซึ่งขณะนั้นถูกคุมขังอยู่ภายในค่ายปากพระเมืองตะกั่วทุ่ง เพื่อเป็นการบีบบังคับให้เมืองกลางส่งเงินภาษีอากรที่ค้างอยู่ แต่ท่านผู้หญิงจันได้หลบหนีออกมาได้ เมื่อกลับไปยังเมืองกลาง ก็ได้ชักชวนคุณมุกผู้เป็นน้องสาว ทำการรวบรวมไพร่พล วางแผนตั้งรับพม่าด้วยกลอุบายจนพม่าไม่สามารถตีเข้าเมืองกลางได้ พม่าตั้งล้อมเมืองกลางอยู่ประมาณ 1 เดือน กระทั่งขาดเสบียงอาหารจึงยกทัพกลับ เหตุการณ์ครั้งนี้ส่งผลให้พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดเกล้าฯ ให้ท่านผู้หญิงจันเป็นท้าวเทพกระษัตรี และคุณมุกเป็นท้าวศรีสุนทร หลังจากนั้น ในพ.ศ.2352 พม่าได้ยกทัพมาตีเมืองกลางอีกครั้ง ประชาชนพากันหนีตาย ทิ้งเมืองกลางให้ร้างผู้คน จนพม่าทำสงครามพ่ายแพ้อังกฤษ เมืองกลางจึงกลับมาดังเดิม แต่ได้ย้ายทำเลที่ตั้งเมืองใหม่ แต่ไม่นานก็กลับไปยังที่เดิม ด้วยที่ตั้งของเมืองใหม่นั้นไม่เหมาะกับการทำไร่นาเพาะปลูกพืชพรรณธัญญาหารนัก

อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร

รถสองแถววิ่งบนนาตราไวย์